

var det, vi blev i tvivl om, så det havde været rimeligt, at ministeren var oppe på et tidligere tidspunkt.

Jeg kan sige, at alene af proceduremæssige grunde kan vi ikke støtte det forslag her, men det kan vi heller ikke med hensyn til substansen. Så siger SF, at vi skal have det her kørt igennem nu, for det betyder noget for vandmiljøet. Altså det her ligegyldige teoretiske makværk kan sagtens vente et års tid, det behøver man ikke at køre igennem på den måde, som det her bliver kørt igennem på.

Udgangspunktet ved vi jo alle sammen hverken er praktisk eller teoretisk. Det er fuldstændig tilfældigt, at man på et tidspunkt blev enig om sidst i 1980'erne, at nu skulle N-udledningen reduceres med 100.000 t. Vi ønsker et nyt videnskabeligt udgangspunkt, som også Venstres ordfører har foreslået som udgangspunkt for en Vandmiljøplan III, nemlig at man sætter en ny undersøgelse i gang. Og som kommentar til Vandmiljøplan III vil jeg sige, at det er ikke noget, vi kan have lyst til at være med i, vi er heller ikke officielt blevet inviteret til det, men når man begynder med at fastlægge resultatet for Vandmiljøplan III, så er det ikke noget, vi ønsker at deltage i. Vi synes, vi trænger til at begynde forfra med nogle regulære grundlag.

Omkring hvad man har opnået, og hvad man ikke kunne opnå i Vandmiljøplan II, mener jeg, at der er en hel række effekter, som man ikke har taget hensyn til. Landbrugets Rådgivningscenter gør i sit papir af 4. februar opmærksom på, at der er sket en hel masse, siden man lavede de udgangspunkter her på forskellige områder, udbytteforøgelse og mindre bortførsler osv., der ikke er taget hensyn til, hvorved man måske kunne have fundet de her teoretiske 7.000 t, som det handler om.

Vi mener ikke, at det var nødvendigt at gøre mere ved det, men så siger man jo, at vandmiljøet ikke er i orden, at det, vi har, er algesuppe hele tiden. Nej, vandmiljøet er ikke i orden, og det ville det heller ikke have været, selv om vi var holdt op med at bruge kvælstofgødning i sålig Christian Christensens tid, fordi virkeperioden for den store bufferbeholdning, der er i jorden, er så lang, at vi ikke kan bruge det som udgangspunkt for at sige, at det vandmiljø, vi kender nu, ikke er i orden.

Endelig kan man vel også, selv om det er fuldstændig politisk ukorrekt, stille spørgsmål om, hvor meget vandmiljøet må koste i forhold til de lidelser, vi i øvrigt pålægger os selv. Det er jo et

paradoks, at de hidtidige tiltag ikke er tilstrækkelige, mens de i andre lande er meget, meget mere lempelige.

Jeg stillede for halvandet år og et år siden nogle spørgsmål til fødevarerministeren om kvælstofnormer i f.eks. Frankrig og Spanien. De lever jo under det samme nitratdirektiv. Nej, det gør de ikke, de lever ikke under det, de *burde* leve under det, men de gør ikke noget ved det. I Frankrig har man overhovedet ikke normer for handelsgødning, kun for husdyrgødning, og i Spanien har man slet ikke endnu fundet ud af, hvad det handler om. Det er en ulige stilling for danske landmænd, som jeg synes er fuldstændig urimelig.

Så kan jeg godt unde de østdanske landmænd at få lov til at bruge mere kvælstof end de vestdanske, selv om de vestdanske selvfølgelig ikke bryder sig om det. Med hensyn til beskrivelse af, at det overskud, der er af hvede på Sjælland, skal tilføres til brødproduktion, så ved jeg ikke, om de, der laver det papir, ved, hvor brødmøllerne i Danmark ligger. Melmøllerne ligger ikke på Sjælland, så det hvedeoverskud kan man lige så godt sejle til grise, der findes i Nordjylland, og så kan man dyrke brødhveden omkring de møller, som rent faktisk eksisterer, de ligger nemlig i Odense og Fredericia og Esbjerg, i stedet for at sejle det fra Sjælland og derover. Så det kunne man lige så godt dyrke deromkring. Den slags logistik tror jeg, at de ville have været stolte af at lave i Moskva. Det kommer heller ikke til at fungere her.

Så vil jeg også gerne henvise til det hørings svar, der er fra DAKOFO, altså kornhandelsorganisationen for handelsmøllerne. DAKOFO siger, at man ikke kan forlange af landmændene, at de skal skaffe dokumentation for, at de har leveret brødhvede de sidste 2 år. De sælger deres hvede til en foderstofhandler, de aner ikke, om det bliver til brød. Det er foderstofhandlerens opgave at udbringe det, som han har givet dem den pris for, de har kunnet opnå, til den højeste pris, så der er noget dér, der slet ikke fungerer.

Handelsmøllernes beskrivelse svarer jo også fuldstændig til de erfaringer, som jeg har fra min tid i foderstofbranchen, at der nemt kan blive mangel på dansk brødhvede, for der er jo andre kvalitetskrav til brødhveden end det proteinindhold, som man opnår ved at give meget kvælstof. Der er jo mange andre kvalitetsnormer, som skal opfyldes, så det er jo slet ikke sikkert, det bliver 50.000 ha, som man her udvælger til at avle brødhvede på, eller at det er dem, der kom-